

Henryk Wiklak

Otłoczyn, pow. Aleksandrów Kujawski. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 4, 129

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

sadowienia konstrukcji było zalewane, kataklizm powodzi położył też kres użytkowaniu przez człowieka miejsca osadniczo-kultowego w Otałążce.

W sąsiedztwie „rusztu” po północnej stronie odsłonięto kładkę — ławę o długości około 10 m zbudowaną z odcinków sosnowych okrągłaków równolegle ułożonych. Szerokość kładki wynosiła średnio 15 cm wiodła ona (zachód-wschód) przez pierwotnie bagnisty teren i łączyła kolisty bruk kamienny (stożkowate usypisko odsłonięte w 1967 r.) z opisanym wyżej pomostem.

Pozyskano sporo materiału ceramicznego w tym 8 dalszych fragmentów różnych, dużych zasobnic toczonych, szyję dzbana toczonego, ułamki innych naczyń toczonych i liczniejszych lepionych. Znaleziono nożyk żelazny z doskonale zachowanym drewnianym trzonkiem, szyjkę flaszeczki szklanej oraz nóżkę szklanego pucharka. Okaz ostatnio wymieniony wypłukała woda podskórna z profilu może więc być chronologicznie późniejszy.

Stanowisko w Otałążce prezentuje zjawiska trudne do interpretacji. Mamy tu najwyraźniej do czynienia z miejscem ofiarno-kultowym i obrzędowym.

OTŁOCZYN,

Muzeum Okręgowe w Toruniu

pow. Aleksandrów Kujawski

Stanowisko 1

Badania prowadził dr Henryk Wiklak. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Kontynuacja prac z roku 1956. Osada i cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Obiekt położony jest na piaszczystym wzniesieniu w południowej części wsi, na współczesnym cmentarzu grzebalnym. W związku z poszerzeniem cmentarza wyłoniła się konieczność zabezpieczenia nienaruszonej jego części. Łącznie w dwóch wykopach przebadano powierzchnię 112 m².

W wykopie I odkryto ułamki naczyń glinianych z późnego okresu rzymskiego. Odsłonięto tu również szkielet ludzki bez wyposażenia, co uniemożliwia ustalenie jego chronologii.

W wykopie II odkryto 2 paleniska ułożone z niewielkich kamieni polnych w dosyć grubej warstwie kulturowej z okresu rzymskiego.

Inwentarz warstwy kulturowej i palenisk stanowiły ułamki naczyń glinianych, fragmenty polepy, jedna osełka kamienna, węgle drzewne i kości zwierzęce. Szczególną uwagę zwracają tu 3 kawałki polepy z odciskami tkanin po jednej stronie.